

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України у Львівській області

Слідчий відділ

вул. С. Бандери, 1, м. Львів, 79013, тел. (032) 255-33-40

www.ssu.gov.ua e-mail: usbu_lviv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001591

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Львів

«23» червня 2022 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу Управління СБ України у Львівській області майор юстиції Вавричук Назарій Ярославович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22022140000000065 від 28.04.2022 року за підозрою Нестеренка О.О. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 276, 277 і 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Нестеренку Олександр Олександровичу, 13.01.1978 року народження, громадянину України, уродженцю РФ, зареєстрованому у м. Ровеньки Луганської області, вул. 30 років Перемоги, буд. 17, кв. 11, раніше не судимому, який не є адвокатом, депутатом та нотаріусом

про те, що він підозрюється в участі у діяльності терористичної організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Виклад фактичних обставин кримінального правопорушення:

Досудовим розслідуванням встановлено, що 27.04.2014 у м. Луганську Луганської області з метою здійснення терористичної діяльності створено організацію - «Луганську народну республіку» (далі - «ЛНР»), завданнями якої є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією.

При цьому, на керівників та учасників спеціально створених в структурі «ЛНР» незаконних збройних формувань покладається забезпечення стійкості даної терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ЛНР», з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ЛНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Луганської області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та іншим представникам сил антитерористичної операції у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «ЛНР» опинилась частина території Луганської області, статус якої визначено постановою Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» та постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ЛНР» визначені у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ЛНР» терористичною організацією. Зокрема, у зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затверджене постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», після чого на території Донецької та Луганської областей розпочато широкомасштабну антитерористичну операцію (далі – АТО) із залученням Збройних сил України та інших військових формувань.

Наказом керівника Антитерористичного центру при СБУ № 33/6/9 від 07.10.2014 районами проведення АТО визначено території Донецької та Луганської областей. Для проведення АТО, згідно з вимогами ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», залучено військові підрозділи Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

24 лютого 2018 року, набрав чинності Закон України від 18.01.2018 № 2268-VIII «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», який визначає, що Антитерористична операція на Сході України буде проходити поряд із Операцією об'єднаних сил (далі – ООС).

07.10.2014 самопроголошеним керівником «Луганської Народної Республіки» Плотницьким І.В. видано указ № 15, яким створено незаконне військове формування - так

звану «Народну міліцію ЛНР» (далі – народна міліція «ЛНР»), до складу якої входять підрозділи («бригади», «батальйони», «корпуси» тощо), покликані вирішувати завдання по протидії антитерористичній операції та операції об'єднаних сил, збору і опрацюванню інформації про сили та засоби, які використовують правоохоронні та військові органи України в ході її проведення (далі сили та засоби АТО і ООС), а також вербуванню нових членів «ЛНР» та підшукуванню пособників терористичної діяльності.

Водночас, громадянин України Нестеренко Олександр Олександрович, 13 січня 1978 року народження, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Луганської області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ЛНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, у травні 2014 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) добровільно вступив до її лав.

При цьому, Нестеренко О.О., вступаючи до вказаного непередбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ЛНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме – має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні Антитерористичної операції та Операції об'єднаних сил на території Донецької та Луганської областей України та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Луганської області, тимчасово невідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Луганської області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Луганської області так званих «блокрестів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боєприпаси та військову техніку).

Крім того, Нестеренко О.О. усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «ЛНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

В подальшому, Нестеренко О.О. був призначений на посаду командира 1 мотострілецького взводу мотострілецької роти 13 батальйону територіальної оборони «2 окремої гвардійської мотострілецької бригади імені Героя Радянського союзу Ворошилова К.Є. 2 армійського корпусу народної міліції «ЛНР».

Місцем дислокації розвідувальної роти «2 окремої гвардійської мотострілецької бригади імені Героя Радянського союзу Ворошилова К.Є. 2 армійського корпусу народної міліції «ЛНР» є територія колишнього Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Дідоренка, який знаходиться за адресою: м. Луганськ, смт. Ювілейне, вул. Генерала Дідоренка, буд. 4г.

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ЛНР», Нестеренко О.О. був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї, отримав позивний «Субарік».

У складі зазначеного підрозділу незаконних збройних формувань Нестеренко О.О., у період з 2014 по 2021 роки (більш точний час досудовим слідством не встановлено) приймав

активну участь в бойових діях проти сил АТО та ООС (в період січня-лютого 2018 року перебував на лінії зіткнення н.п. Жовте та Бахмутка Луганської обл.) під час яких з використанням військової техніки, здійснював обстріли позицій підрозділів Збройних сил України, а також здійснював керівництво під час формування диверсійно-розвідувальних груп з числа представників незаконних збройних формувань т.о. «Луганська народна республіка».

Правова кваліфікація:

Нестеренко О.О. підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Зміст (формулювання) підозри:

Нестеренко О.О. реалізуючи свої злочинні наміри, які полягають у протидії силам АТО в зоні проведення Антитерористичної операції, достовірно знаючи з розповсюджених у засобах масової інформації та мережі «Інтернет» повідомлень про проведення на території Луганської області України Антитерористичної операції та Операції об'єднаних сил проти терористичної організації «Луганська народна республіка» та усвідомлюючи, що сили і засоби АТО та ООС використовуються для захисту суверенітету і територіальної цілісності України, а активні бойові дії проти них на території, підконтрольній органам державної влади України, призводять до загибелі військовослужбовців, мирного населення, пошкодження військової техніки, об'єктів інфраструктури, тощо, та відтак наносять шкоду боєздатності підрозділів сил АТО та ООС діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, в 2016 році (більш точний час досудовим слідством не встановлено) добровільно вступив на службу до терористичної організації «Луганська народна республіка» та станом на липень 2020 року є учасником незаконного збройного формування - 2 окремої гвардійської мотострілецької бригади 2 армійського корпусу народної міліції терористичної організації «ЛНР».

При цьому, Нестеренко О.О., вступаючи до вказаного непередбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ЛНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме – має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції та Операції об'єднаних сил на території Донецької та Луганської областей України) та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Луганської області, тимчасово непідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Луганської області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Луганської області так званих «блокрестів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боеприпаси та військову техніку).

Крім того, Нестеренко О.О. усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «ЛНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

В подальшому, Нестеренко О.О. був призначений на посаду командира 1 мотострілецького взводу мотострілецької роти 13 батальйону територіальної оборони «2

окремої гвардійської мотострілецької бригади імені Героя Радянського союзу Ворошилова К.Є. 2 армійського корпусу народної міліції «ЛНР».

Місцем дислокації розвідувальної роти «2 окремої гвардійської мотострілецької бригади імені Героя Радянського союзу Ворошилова К.Є. 2 армійського корпусу народної міліції «ЛНР» є територія колишнього Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Дідоренка, який знаходиться за адресою: м. Луганськ, смт. Ювілейне, вул. Генерала Дідоренка, буд. 4г.

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ЛНР», Нестеренко О.О. був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боеприпасами до неї, отримав позивний «Субарік».

У складі зазначеного підрозділу незаконних збройних формувань Нестеренко О.О., у період з 2014 по 2021 роки (більш точний час досудовим слідством не встановлено) приймав активну участь в бойових діях проти сил АТО та ООС (в період січня-лютого 2018 року перебував на лінії зіткнення н.п. Жовте та Бахмутка Луганської обл.) під час яких з використанням військової техніки, здійснював обстріли позицій підрозділів Збройних сил України, а також здійснював керівництво під час формування диверсійно-розвідувальних груп з числа представників незаконних збройних формувань т.о. «Луганська народна республіка».

**Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу
Управління СБ України у Львівській області
майор юстиції**

Назарій ВАВРИЧУК

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор відділу нагляду за додержанням законів
органами СБУ та Державної прикордонної служби
Львівської області прокуратури**

Георгій ЗЕНІН

«23» червня 2022 року

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 КПК України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідом.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати

захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)

- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому ст. 13 Закону України «Про попереднє ув'язнення».

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особа, взята під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Протягом кримінального провадження підозрюваний має право (ст. 42КПК):

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на

присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження *відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі* внаслідок кримінального правопорушення (ст. 127 КПК України).

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення та визнання винуватості*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ст.ст. 56 та 468 КПК України).

Підозрюваному роз'яснено, що він підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.258-3 КК України, за вчинення яких передбачена відповідальність у вигляді позбавлення волі на строк більше десяти років, на підставі п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України (наявні достатні докази для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення).

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ (_____)

«13» год. «13» хвилині «25» 06 2022 року
Захисник _____ (_____)

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Адвокат.
О.Волжун